

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 25 kwietnia 2009 r.

TRYBUNAŁ KONSTITUCYJNY	
KANCLARIA	
wpl. dnia	29.04.2009
L.dz.	L.zał.

Do sprawy:

K 27/08

Trybunał Konstytucyjny

Działając na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643 z późn. zm.), w imieniu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, przedkładam wyjaśnienia w sprawie wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 5 września 2008 r. i **wnoszę o umorzenie postępowania na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym.**

UZASADNIENIE

Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO) wniósł o stwierdzenie, że art. 21 ust. 1 pkt 127 lit. b) ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.), w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2007 r., w części, w jakiej wyłącza stosowanie zwolnienia od podatku wobec alimentów ustalonych w ugodach sądowych, jest niezgodny z art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji RP.

Przepis art. 21 ust. 1 pkt 127 lit. b) został wprowadzony do ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych przez art. 1 pkt 14 lit. a) tiret szóste ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 1588) zmieniającej ustawę o podatku dochodowym od osób fizycznych z dniem 1 stycznia 2007 r.

Sejm RP w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 209, poz. 1316) zaskarżonemu przez RPO

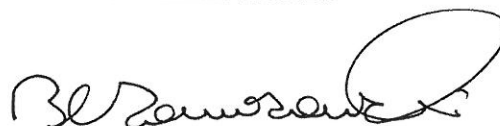
przepisowi nadał, z dniem 1 stycznia 2009 r., nowe brzmienie. r. Po zmianie, zgodnie z nowym brzmieniem art. 21 ust. 1 pkt 127 lit. b) ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, przewidziane tam zwolnienie ma zastosowanie również do alimentów ustalonych w drodze ugody sądowej.

W związku z utratą mocy przepisu art. 21 ust. 1 pkt 127 lit. b) ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych w brzmieniu zaskarżonym przez RPO i wejściem w życie nowego brzmienia przepisu, uwzględniającego wniosek RPO, bezzasadne staje się rozpatrywanie wniosku RPO.

Mając na względzie dokonaną zmianę treści przepisów objętych wnioskiem RPO, celowym wydaje się więc umorzenie postępowania, gdyż - zdaniem Sejmu RP - nie zachodzą także przesłanki z art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym, których wystąpienie nakazywałoby wydanie orzeczenia. Wniosek RPO ma charakter abstrakcyjny i nie można z niego wywodzić tezy o faktycznym naruszeniu czyichkolwiek konstytucyjnych wolności i praw. Nie zachodzi tu więc konieczność ochrony konstytucyjnych wolności i praw, gdyż nie zostały one przez zaskarżone przez RPO przepisy naruszone. Oczywistym jest, że umorzenie postępowania w tym zakresie nie zamyka możliwości skierowania do Trybunału Konstytucyjnego skargi konstytucyjnej dotyczącej przepisów objętych wnioskiem RPO.

W świetle powyższych wyjaśnień, wyrażam pogląd jak na wstępie niniejszego stanowiska.

MARSZAŁEK SEJMU

Bronisław Komorowski